

אילנה פיינסקי גדלה יד ביד עם המדינה

שמי אילנה פיינסקי, סבתא של יובל פיינסקי. נולדתי ב- 14.1.1948 לפני 70 שנה בזמן מלחמת העצמאות.

אבי, עזרא, נולד בירושלים בשנת 1914, משפחתו היא דור שלישי בירושלים. בגיל 3 התייתם מהוריו ועל כן גדל בבתי יתומים עד בגרותו. כשבגר למד בכפר הנוער "שפייה". כשסיים את לימודיו חזר לגור בירושלים ושירת בצבא הבריטי. לאחר מכן, עבד בסולל בונה וחלק מהאתרים שעבד בהם הם הכור האטומי בדימונה, בניין חיל האוויר בתל אביב ועוד ...

אמי, רוחמה, נולדה בגיאורגיה בשנת 1919 ובגיל שנתיים עלתה לארץ. היתה עקרת בית וגידלה אותנו בנאמנות רבה.

את אמי לקחו לבית החולים הדסה ירושלים ללדת אותי בטנק משוריין, היות והקרבות היו קשים ולא היתה אפשרות להגיע בדרך אחרת. נולדתי עם אחות תאומה, שמה יעל. היינו מאוד קטנות במשקל 1 ק"ג כל אחת ולכן טופלנו באינקובטור מאולתר (בתוך צמר גפון) במשך חצי שנה.

במלחמת העצמאות שבמהלכה נולדתי, אח שלי אמי, ששון מזרחי, היה בן 16, התנדב למלחמה ונהרג בה. הוא אחד החללים של מלחמת העצמאות. אני לא זכיתי, לצערי, להכיר אותו.

במשפחה אנחנו 7 אחים, 3 בנים ו-4 בנות שהן פעמיים תאומות. בזמנו זה היה מאוד נדיר.

אחרי מלחמת העצמאות משפחתי עברה לגור בחולון. סבי וסבתי נשארו לגור בירושלים בשכונת שייך באדר. לימים השכונה נהרסה ובמקומה הוקם בית המשפט העליון. זכורות לי חופשות הקיץ שבילינו אצל סבא וסבתא שכללו גם קייטנה בימק"א.

היתה לי ילדות מאוד נעימה עם הרבה חברות וחברים. בתקופה זו לא היו כלי תקשורת או מדיה ולכן השקענו הרבה זמן בקשר בין חברים. שיחקנו במשחקי ילדות - קלאס, חמש אבנים, צ'ק צ'ק, קפיצה על חבל, תופסת, מחבואים, אבן נייר ומספריים ועוד. היה לי גם תחביב לאספנות מפיות נייר מעוטרות ועלי כותרת של פרחים מיוחדים.

בנעורי הצטרפתי לתנועת "הנוער העובד והלומד". אהבתי מאוד את הפעילויות כמו א"ש לילה בחולות ומשחקי חברה. זכורים לי השירים ששרנו שתורגמו משירים רוסיים. עד היום כשמשמיעים אותם אני מתרגשת.

בשנת 1966 התגייסתי לצבא. שירתתי בחיל הקשר בתפקיד צפ"טית. הייתי ביחידה מיוחדת וסודית והתפקיד היה מעניין מאוד.

שנה לאחר מכן בשנת 1967 פרצה מלחמת "ששת הימים" ובמסגרת תפקידי הציבו אותי בתוך תק"ש (תא קשר), בדומה לטנק סגור. עבדנו בצוותים, שם הצפנו מברקים סודיים והעברנו אותם לייעדם. היה קשה אך היינו נאמנים לתפקיד.

זכור לי הרגע שבו הודיעו לנו ששחררנו את ירושלים והכותל בידינו. היתה שמחה גדולה, הרב הצבאי הראשי של צה"ל דאז הרב גורן תקע בשופר וכולנו שרנו ורקדנו .

בתום המלחמה העניקו לנו את סיכת "אות מלחמת ששת הימים" והיינו גאים לענוד אותה על החולצה. המפקדים הודו לנו על המאמץ במלחמה ופיצו אותנו בטיולים בכל מקומות הלחימה.

זוכרת עד היום את הריח של העשן שהיה בשטח כאילו שעדיין המלחמה לא הסתיימה.

את שרותי בצה"ל המשכתי עוד תקופה מסוימת בצבא קבע. כשסיימתי למדתי הנהלת חשבונות ועבדתי במקצוע הזה עד לפנסיה.

בשנת 1974 נישאתי ליונתן, עובד משרד הביטחון. נולדו לנו 3 בנים - גיא, אלון ורון.

יש לנו 5 נכדים נפלאים ויש לנו הרבה נחת.

